

תאריך: 30 ינואר 2006

בתשובה נא לציין: 28401

לכבוד:

ע"ד אביטל שנבל

מחלקת תובענות

חטיבת תביעות וביטוח – משרד הביטחון

רח' הארבעה 22

הקריה

תל-אביב 61909

מבלי לפגוע בזכויות
בדואר

ח.נ.,

הנדון: **דרישת פיצוי - תלונתה של גב' אסקאפי ת"ז**

בעניין גניבה במהלך חיפוש בביתה בחברון

אירוע מיום 14.07.03

מספרכם: 15-446/03

1. לאחרונה קיבלנו לידינו את תיק חקירת מצ"ח בעניין שבנדון.
2. עיון בחומר החקירה מעלה, כי היא נוהלה באופן מזלזל, רשלני ובלתי ממצה, אשר הביא לכך, כי לא נמצאו האחראים לאירוע שבנדון, ונגרם בכך נזק ראייתי למרשתי.
3. עפ"י העולה מחומר החקירה, ב-7.12.03 נמסר למצ"ח מחטמ"ר יהודה כי גדוד 430 של חיל השריון הוא ששהה באזור הארוע בעת הרלבנטית.
4. בהודעתו של המ"פ מגדוד 430 שניתנה ביום 8.3.04, הסביר המ"פ לחוקר מצ"ח, כי את המידע המבוקש לגבי הכוחות שהיו במקום באותו יום והפעולות שנעשו, ניתן למצוא ביומני חמ"ל של גדוד 430 הנמצאים בארכיון צה"ל ולא בחטמ"ר יהודה. עוד הסביר המ"פ בהודעתו, כי חלק מהחיפושים בוצעו באופן לא מתוכנן כיוזמה של המפקד בשטח. בנוסף, טען המ"פ, כי לו הוצגה לו מפה של האזור יכול היה אולי לזהות את הבית ולתת מידע ספציפי, אך מפה כזו לא הוצגה לו. המ"פ גם ציין שהיו בגדוד מקרים קודמים של גניבה.
5. הנה כי כן, לא מוצתה חקירתו של המ"פ, אף לא במישור הבסיסי ביותר, של מתן אפשרות לנחקר, באמצעות מפה, לזהות את הבית ולתת עוד מידע לחוקר. כמו כן, לא נחקרו מפקדים נוספים בפלוגה, על אף שבעדות המ"פ נאמר בפירוש, כי חלק מהחיפושים הנם יוזמה של המפקדים בשטח.

6. מאידך גיסא, לא נעשה כל מאמץ לבדוק האם היה "מבצע" שבמסגרתו נערך החיפוש.
7. אמנם, נעשתה פנייה לארכיון צה"ל, על מנת לקבל את יומני הגדוד. תשובת הארכיון מיום 15.4.04 הייתה כי "לא נמצאו כעת בארכיון צה"ל יומני מבצעים של גדוד 430". משמע: **צה"ל איבד את הרשומות הקשורות לאירוע**, ואשר יכלו לשפוך אור על זהותם של מבצעי החיפוש בביתה של מרשתי.
8. אינני יודעת שם אחר למחדל מסוג זה מלבד רשלנות חמורה. ואינני יודעת נזק ראייתי מובהק יותר מהיעדר רשומות, והפסיקה בנושא היא עניפה.
9. לאור האמור לעיל, תמוהה תשובת מצ"ח, לפיה "בעת הרלוונטית **לא בוצעו חיפושים באופן המתואר בתלונה**" שכן, עקב אבדן היומנים, לא היו כלל בפני מצ"ח הנתונים המאפשרים לקבוע באופן פוזיטיבי כי אכן לא נערכו חיפושים.
10. כמו כן, מוסר המ"פ בעדותו, כי הוא השתחרר מצה"ל ביום 22.7.03, כשבוע לאחר הארוע, וכי היה באזור כחודשיים לפני שחרורו. סביר להניח, כי ביום הארוע המ"פ שנחקר כבר לא היה בתפקיד באותו אזור, ונראה, אם כן, כי כלל לא נחקר המ"פ הרלבנטי לארוע! מדוע לא נחקר המ"פ שהחליף אותו? תמיהה.
11. כמו כן תמיהה היא, מדוע נגבו ההודעות חודשים רבים לאחר פתיחת החקירה? (פברואר, מרץ, ואף מאי 2004). עפ"י חלק מהעדויות, לפחות חלק מהכוחות שהו באזור עד חודש נובמבר 2003. לו נחקרו בדצמבר 2003, היה סיכוי רב יותר שיזכרו את שאירע. בחומר החקירה אין כל הסבר למחדל זה.
12. כמו כן, אני מתקשה להבין, לאור חומר החקירה, את תשובתכם מיום 22.9.05, לפיה הכוחות הרלבנטיים שוללים הן את החיפוש הספציפי והן את האפשרות כי בוצע בכלל חיפוש מסוג זה. לפחות חלק מן הנחקרים לא יכלו לשלול את החיפוש הספציפי, אך מאידך, ציינו בפירוש כי חיפושים בוצעו באופנים שונים כדבר שבשגרה, או במסגרת מבצע. למעשה, **לא ניתן** לשלול פוזיטיבית את החיפוש, מבלי שנחקרו הכוחות שהיו באזור באותה עת, וללא יומני המבצעים הרלבנטיים.
13. בנסיבות האמורות, בהן עולה חשד כבד לגניבה ולהתנהגות בלתי הולמת מצד חיילי צה"ל בבית מרשתי, לאור התנהלותה הרשלנית של חקירת מצ"ח בנידון, ולאור הנזק הראייתי המובהק שנגרם ע"י צה"ל באבדן המסמכים, מן הראוי שתשקלו שוב את עמדתכם לעניין פיצוי מרשתי.
14. לתשובתך המהירה אודה.

בכבוד רב ובב"ח

עו"ד ענת קדרון